

Bâlcî

Nelu Preda

Mă uit tot mai rar la televizor
Kitsch-ul e constant, învăluitor,
Vezi doar maneliști și umor anost,
Ce-atâta cultură!...n-are nici un rost!

Dive subnutrite, și analfabete,
Fac deliciul plebei prea adesea bete,
Etalează nurii falși, siliconați,
Buze precum trompe, de la elefanți.

Umoriști cu ștate, se prostituează,
Glume deșăntăte fac și debitează,
Seriale-asemeni, zise de umor...
Ce imaginații!...vai de mama lor!

Și când mai apare câte-o dramă bună,
Și e subtitrată de-una de pe lună,
Care scrie "sau", când s-au despărțit,
Simți o ușurare dacă s-a sfârșit!(drama)

De-asta spun că bâlcîul e-n televizor,
Știrile le văd mai des, pe calculator,
Nu vreau să mai văd, Show-uri și talk-show-uri
De trei lei minutul, fără de ecouri!

Dacă vă doriți un bun viitor,
Să feriți copiii de televizor!...
Dați-le o carte, poate-o poezie...
Asta îi va face, mai deștepți să fie!

Asta îi dezvoltă intelectual
Neîngurgitând, totul vizual.
Ei își exercează, clar imaginația,
Și poate cândva, vor salva și nația!